

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/338/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414208060
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414208060.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, adresa na doručovanie: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, proti žalovanému MS., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 376,14 eur s príslušenstvom, tatko

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 127,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 127,14 eur od 27. 9. 2013 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 8. 12. 2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 376,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 27. 9. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania s tým, že časť žalovanej sumy vo výške 127,14 eur uplatňuje titulom zaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby a zvyšnú časť žalovanej sumy vo výške 249,- eur titulom zmluvnej pokuty.

Žaloba odôvodňovala tým, že na základe uzavretej zmluvy číslo S. vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá umožňovala žalovanému využívať žalobcom poskytované telekomunikačné služby a na základe dodatku k tejto zmluve odpredal žalovanému mobilný telefón HTC Desire X black za kúpnu cenu uvedenú v dodatku k zmluve, pričom bola dohodnutá zmluvná pokuta. Uviedol, že v dodatku k zmluve zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty výšku zľavy poskytnutej žalovanému pri predaji mobilného telefónu s tým, že dohodnutá zmluvná pokuta nie je vyššia, ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji mobilného telefónu žalovanému poskytnutá a že zohľadnil aj časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty a zohľadnil čas, kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti, čomu prispôbil aj výšku zmluvnej pokuty, preto má za to, že týmito zmenami v dodatku odstránil všetky vady, pre ktoré súdy v minulosti vyhodnotili dohodnutú zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V žalobe tvrdil, že žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 5/2013 až 6/2013, čím porušil zmluvné povinnosti a v zmysle dodatku k zmluve, konkrétne jeho časti označenej ako „práva a povinnosti podniku a účastníka“ je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 249,- eur. V žalobe tiež tvrdil, že pokusom o pokonávkou zo dňa 12. 9. 2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote, na čo žalovaný podľa tvrdenia žalobcu nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca v žalobe uviedol, že jeho pohľadávka voči žalovanému tak pozostáva z neuhradených služieb vo výške 127,14 eur a z nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 249,- eur s tým, že okrem istiny požaduje aj zaplatenie úroku z omeškania počnúc dňom

nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, teda 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 27. 9. 2013 do zaplatenia.

Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami bola do vlastných rúk doručená dňa 26. 8. 2015, písomne nevyjadril.

Nakoľko sa v danom prípade jedná o drobný spor (§ 200ea Občianskeho súdneho poriadku) a vo veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14. 10. 2015, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 2. 10. 2015, účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom fotokópie medzi účastníkmi uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 11. 4. 2013 číslo S., obsahom Dodatku k tejto zmluve z toho istého dňa a jeho Prílohy č. 1, obsahom pokusu o pokonávku zo dňa 12. 9. 2013, obsahom predložených faktúr, obsahom Všeobecných podmienok žalobcu na poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len „Všeobecné podmienky“), obsahom ďalších v spise pripojených listín a zistil tento skutkový stav:

Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb číslo S., medzi účastníkmi uzavretej podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách dňa 11. 4. 2013, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú podľa jej článku 8 Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, Cenník služieb a príloha „Súhlasy“ zapožičal žalobca žalovanému 1 ks mikroprocesorovej SIM karty za účelom jej pripojenia na mobilnú telekomunikačnú sieť a poskytovania verejnej telefónnej služby. V zmysle Dodatku k tejto Zmluve uzavretého v rovnaký deň odpredal žalobca žalovanému mobilný telefón HTC Desire X black za zľavnenú kúpnu cenu 1,- euro, pričom v dodatku je v bode 1.2 uvedené, že bežná maloobchodná (spotrebiteľská) cena tohto mobilného telefónu bez zľavy je 250,- eur a že účastník si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za zľavnenú kúpnu cenu len z toho dôvodu, že sa zaviazal využívať poskytované služby po dohodnutú dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku. Uvedený Dodatok je podľa obsahu potrebné považovať za kúpnu zmluvu s dohodou o zmluvnej pokute.

Podľa článku 2 bod 2.5 písm. b) dodatku „ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v článku 2 bode 2.3. dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom podľa zmluvy v znení tohto dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu dodatku alebo zmluvy) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 249,00 eur, pričom pokiaľ k porušeniu povinností dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti (ďalej tiež „druhá časť doby viazanosti“), výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Výška zmluvnej pokuty platnej pre druhú časť doby viazanosti sa vypočíta tak, že sa počet celých mesiacov medzi posledným dňom doby viazanosti a okamihom porušenia povinnosti (pokiaľ tento nastal počas druhej časti doby viazanosti) sankcionovanej zmluvnou pokutou vynásobí číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo šesť. Výsledná suma zmluvnej pokuty získaná podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcich dvoch vetách sa zaokrúhľuje na celé eurocenty nadol“.

Podľa článku 6 bod 6.2 písm. b) Všeobecných podmienok účastník je povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa článku 11 bod 11.1 Všeobecných podmienok sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosťou Orange sú obsiahnuté v platnom cenníku v členení podľa účastníckych programov, tarifíkácie v minútach, sekundách alebo iného ocenenia poskytovania Služby.

Podľa článku 11 bod 11.6. Všeobecných podmienok spoločnosť Orange uskutočňuje vyúčtovanie cien za poskytované služby účastníkovi v zmysle platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách. Táto lehota je zúčtovacím obdobím, ktoré priraduje spoločnosť Orange Slovensko konkrétnemu účastníkovi. Zúčtovacie obdobie priradené účastníkovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb konkrétnemu účastníkovi a nepresiahne 31 za sebou idúcich kalendárnych dní. Zúčtovacie obdobie priradené konkrétnemu účastníkovi spoločnosťou Orange platí po celé obdobie platnosti Zmluvy, ibaže spoločnosť Orange jednostranne stanoví inak.

Podľa článku 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia, vrátane súm zaplatených účastníkom ako zábezpeka alebo preddavok na cenu za poskytnuté služby. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom je 14 dní odo dňa jej vystavenia.

Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z písomného vyhotovenia zmluvy, jej dodatku a všeobecných podmienok.

Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaný nezaplatil mu riadne a včas cenu poskytnutých služieb za obdobie od mája do júna 2013, čím vznikla žalobcovi voči nemu pohľadávka za poskytnuté služby v celkovej výške 127,14 eur, ktorú žalovaný napriek pokusu o pokonávku ku dňu podania žaloby neuhradil a tiež mu vznikol nárok na zmluvnú pokutu, keďže nezaplacením ceny služieb žalovaný porušil zmluvnú povinnosť zabezpečenú dohodou o zmluvnej pokute.

Základ svojich nárokov žalobca vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a jej dodatku uzavretej so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená je v súčasnosti v zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, svojím charakterom však ide o zmluvu spotrebiteľskú.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vzniknúť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 2 tohto zákona zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o

1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,

2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi

3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplývať na kvalitu služieb,
5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,
6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,
- c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
- d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,
- e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,
- f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,
- g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,
- h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
- i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa § 44 ods. 3 tohto zákona údaje uvedené v odseku 2 môžu byť uvedené v ktorejkoľvek súčasti zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane všeobecných podmienok alebo cenníka; to neplatí pre údaje, ktoré musia byť výslovne uvedené priamo v písomnom vyhotovení zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak je zmluva o poskytovaní verejných služieb podľa odseku 1 písomná:

- a) lehotu prvého pripojenia k sieti,
- b) obmedzenia, ktoré podnik zavedie na používanie podnikom dodaných koncových zariadení účastníkovi,
- c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
- d) cenu alebo zdroj, spôsob a možnosti získania informácií o cene,
- e) informáciu o zúčtovacom období a spôsobe fakturácie v prípade fakturovaných služieb,
- f) čas trvania zmluvy vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby.

Podľa § 44 ods. 4 tohto zákona ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazal využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) a b) tohto zákona podnik má právo

- a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu,
- b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení,

Podľa § 43 ods. 12 písm. a) a b) tohto zákona účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Po oboznámení sa s predloženými dôkazmi mal súd za preukázané, že žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu mu z uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb a jej dodatku splnil, odpredal žalovanému mobilný telefón za zvýhodnenú kúpnu cenu 1,-euro a poskytol žalovanému v zmluve dohodnuté telekomunikačné služby, za čo mu vyúčtoval cenu špecifikovanú vo vystavených faktúrach, s obsahom ktorých sa súd oboznámil. Povinnosťou žalovaného bolo cenu služieb žalobcovi v lehote splatnosti faktúr zaplatiť. Spolu cena žalovaným využitých a vyúčtovaných služieb za obdobie od 11. 4. 2013 do dňa 3. 7. 2013 tak ako to vyplýva z obsahu faktúr predložených žalobcom (čl. 17 až 19 spisu) bola vo výške 127,14 eur. Táto cena služieb podľa tvrdenia žalobcu nebola mu doposiaľ žalovaným uhradená, čo žalovaný, ktorému bola žaloba riadne doručená a bolo mu uložené sa k nej vyjadriť v konaní ničím nespochybnil. Nakoľko v priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenia žalobcu, že žalovaný nespĺnil svoju povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu za poskytnuté služby vo výške 127,14 eur ani ku dňu vyhlásenia rozsudku, súd žalobe v časti o zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 127,14 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Nezaplatením ceny služieb v lehote splatnosti uvedenej v súlade s článkom 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok vo vystavených faktúrach, ktorými boli vyúčtované sa žalovaný dostal do omeškania a preto mu zo zákona vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem ceny služieb aj úrok z omeškania.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu (t.j. ku dňu nasledujúcemu po dni splatnosti tej- ktorej faktúry) bola 0,5 %. Žalobcovi preto podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka vzniklo podľa názoru súdu právo na úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne (0,5 % + 5%) a nie vo výške 8,5 % ročne ako to tvrdil a žiadal. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dňa 27. 9. 2013 od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania bol v omeškaní so zaplatením ceny služieb vo výške spolu 127,14 eur (najneskôr splatná z faktúr, ktorými bola cena služieb vyúčtovaná bola splatná do 22. 6. 2013) a jeho omeškanie trvá, uložil mu súd spolu so sumou 127,14 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 127,14 eur od 27. 9. 2013 do zaplatenia. V časti úroku z omeškania zo sumy 127,14 eur požadovaného nad sadzbu 5,5 % ročne súd žalobu zamietol, keďže žalobcovi ako bolo uvedené vznikol v zmysle vyššie uvedeného zákonného pravidla nárok na úrok z omeškania iba v sadzbe 5,5 % ročne.

Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 127,14 eur s úrokom z omeškania v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol podaný návrh a nebol na to ani zákonný dôvod. Suma 127,14 eur rovnajúca sa cene žalovanému poskytnutých telekomunikačných služieb bola splatná, a teda mala byť zaplatená ešte v roku 2013, teda žalovaný je v omeškaní s jej zaplatením dva roky, doposiaľ neuskutočnil ani čiastočnú jej úhradu pričom nezaplatil hneď prvé faktúry za služby, čiže svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu nerealizoval ani čiastočne, hoci žalobca tú svoju v celom rozsahu splnil, preto povolenie ďalšieho odkladu úhrady dlžnej sumy by zjavne odporovalo zásade spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalším zásadám vyjadreným v § 1 O.s.p.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako nedôvodnú a preto ju v prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 249,- eur a úroku z omeškania z tejto sumy zamietol.

Pokiaľ ide o požadovanú zmluvnú pokutu, súdu z jeho činnosti je známe to, na čo poukázal i sám žalobca v žalobe, a síce že tento po tom ako mu boli zamietané žaloby o zaplatenie zmluvných pokút z dôvodu, že predmetné zmluvné ustanovenia (o dojednaní zmluvnej pokuty) boli súdmi vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť, čo vzhľadom na tieto rozhodnutia, napr. rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 znamená podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút pristúpil k zmene dojednaní o zmluvnej pokute tak, že sa v nich už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty v rovnakej výške po celú dobu viazanosti, ale táto sa delí na dve časti s tým, že za porušenie zmluvnej povinnosti v prvej časti doby viazanosti (tu 18 mesiacov) sa požaduje zmluvná pokuta v plnej výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných mobilných telefónov a ich akciovou cenou a za porušenie zmluvnej povinnosti v druhej časti doby viazanosti (tu v období posledných šiestich mesiacov) sa požaduje zmluvná pokuta znížená spôsobom uvedeným v dodatku na mesačnej báze.

Žalobca v žalobe tvrdí, že týmto odstránil všetky vady, pre ktoré súdy v minulosti hodnotili dojednanie o zmluvnej pokute ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd však tento názor žalobcu nezdieľa a i takto „zmenené“ dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré je súčasťou tu účastníkmi uzavretého dodatku k zmluve považuje za neprijateľné a preto neplatné. Toto žalobcom vopred pripravené ustanovenie o zmluvnej pokute v článku 2 pod bodom 2.5 písm. b) Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 11. 4. 2013 i v tu použitej podobe spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Takýto záver koniec koncov už pre žalobcu nemôže byť nový, či prekvapivý, nakoľko prijateľnosť predmetného novo koncipovaného dojednania o zmluvnej pokute v dodatkoch žalobcu už bola súdmi posudzovaná so záverom o jeho neprijateľnosti. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Dunajská streda sp. zn. 9C/89/2015 zo dňa 5. 5. 2015, ktorý priamo vo výroku určil rovnakú zmluvnú podmienku v článku 2 pod bodom 2.5 písm. b) Dodatku zmluvy o pripojení za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti (dostupný aj na www.otvorenesudy.sk <<http://www.otvorenesudy.sk>>) či rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 10C/188/2015 zo dňa 26. 6. 2015 ktorý rovnako priamo vo výroku určil totožnú zmluvnú podmienku v článku 2 pod bodom 2.5 písm. b) Dodatku zmluvy o poskytovaní verejných služieb za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, čo okrem iného má v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka za následok povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho používania tejto podmienky.

Podľa § 544 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení k 11. 4. 2013, teda ku dňu uzavretia Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 545 ods. 1 až 3 tohto zákona ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení. Veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté. Ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil.

Podľa § 545a tohto zákona neprímerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetného Dodatku spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach

a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetného Dodatku za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve sa považuje aj ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 tohto zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 tohto zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Žalovaný uzavrel so žalobcom dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb s dobou viazanosti na 24 mesiacov pričom zakúpil mobilný telefón za zvýhodnenú cenu (1,-euro). Žalovaný sa zaviazal používať služby 24 mesiacov a počas nich platiť pravidelne dohodnutý mesačný poplatok, ktorý i v prípade, že by došlo k zmene účastníckeho programu mal byť vo výške prinajmenšom 39,99 eur (článok 2 bod 2.2 písm. a) Dodatku). Súd vzhľadom na obsah a formu dojednania o zmluvnej pokute obsiahnutého v predtlačnom texte formulára dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb používaných žalobcom opakovane v mnohých prípadoch, čo je súdu známe z jeho činnosti nemal pochybnosti o tom, že toto dojednanie nebolo individuálne dojednané a že žalovaný ako spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť jeho obsah. Mohol ho len akceptovať alebo odmietnuť dodatok ako celok, keďže predtlač dodatku neponúka žiadnu možnosť voľby, alebo alternatívy súhlasím- nesúhlasím pri dojednaní o zmluvnej pokute. Koniec koncov i sám žalobca v žalobe tvrdil, že to on „zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty výšku zľavy a časový aspekt porušenia povinností“ a „tomu prispôobil“ aj výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty zmenami vo formulároch dodatku. Táto zmena teda nebola výsledkom konkrétneho konsenzu žalobcu so žalovaným pri dohadovaní podmienok tejto konkrétnej zmluvy, ale výsledkom paušálneho, vopred prijatého rozhodnutia žalobcu. Súd sa navyše pri svojej činnosti pravidelne stretáva so zmluvami a dodatkami uzatváranými žalobcom s rôznymi spotrebiteľmi a je nemožné uveriť tomu, že desiatky rôznych spotrebiteľov nezávisle od seba pri dohadovaní zmluvnej pokuty prejavia presne takú istú individuálnu vôľu pokiaľ ide o vyjednanú výšku zmluvnej pokuty a vôbec celkové dojednanie zmluvnej pokuty ktoré je pri daných typoch dodatkov vždy totožné.

Dodávateľmi býva v tejto súvislosti často argumentované tým, že je výlučne na účastníkovi, či vôbec a pre akého operátora, program, či typ telefónu sa rozhodne a teda že má možnosť, resp. hneď viaceré možnosti voľby, preto ani dojednanie o zmluvnej pokute nemôže podľa tejto argumentácie spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd však tento názor nezdieľa. Možnosť výberu z viacerých alternatív dodatkov nemení nič na povinnosti súdu skúmať v každom konkrétnom prípade dodatku platnosť dojednania o zmluvnej pokute vzhľadom na jeho konkrétne znenie a úpravu, pričom tu v dodatku použité dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľné a teda neplatné. V súvislosti s možnosťou voľby žalovaného, či na dané podmienky pristúpi či nepristúpi a princípy zmluvnej slobody navyše súd uvádza, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu „približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy“ a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom „primeraného vyrovnania záujmov“, čo v danom prípade splnené nebolo. Dodatok uzavretý so žalovaným spadá do rámca spotrebiteľských, typových zmlúv, ktorých návrhy sú vopred dodávateľom pripravené na predtlačných tlačivách. V takýchto prípadoch zmluvu uzatvára dodávateľ v podstate „sám so sebou“ nakoľko spotrebiteľ nemá reálnu možnosť žiadnym spôsobom zmeniť jej obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Zo strany dodávateľov je pri súdnom uplatnení

nárokov na zaplatenie takejto zmluvnej pokuty často argumentované tiež zabezpečovacím účelom zmluvnej pokuty v danom prípade, poukazujúc na poskytnutú zľavu z ceny telefónu. K tomu je však treba uviesť, že dodávateľ tu mal plnú možnosť na dosiahnutie sledovaného účelu zvoliť prostriedky, ktoré by z hľadiska svojej platnosti a primeranosti obstáli.

Vychádzajúc z obsahu uzavretého dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb je zrejmé, že v danom prípade zmluvná pokuta plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nenaplnenie doby viazanosti vyplývajúcej z dodatku (24 mesiacov) a s tým súvisiace nesplatenie poskytovanej zľavy z kúpnej ceny predaného mobilného telefónu a ušlého zisku žalobcu vzhľadom na záväzok účastníka bez ohľadu na rozsah využívania služieb platiť aspoň pravidelný mesačný paušálny poplatok. Žalobou sa však uplatňuje od žalovaného sankcia v podobe zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti platiť pravidelné mesačné poplatky a cenu služieb, pričom sa uplatňuje zmluvná pokuta vo výške, ktorá je počas celých troch štvrtín doby viazanosti nezmenená bez ohľadu na to, koľko mesačných poplatkov a ceny služieb účastník zaplatí a mení sa až v poslednej štvrtine doby viazanosti. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ prevažnú časť mesačných poplatkov v tzv. „prvej dobe viazanosti“, zaplatí, bude platiť faktúry povedzme po dobu 17 mesiacov (čím nepochybne splatí aj podstatnú, ak nie celú časť poskytnutej zľavy kúpnej ceny mobilného telefónu a rovnako aj podstatnú ak nie celú časť vopred kalkulovaného zisku na platbách za služby), zostáva mu iba úhrada za posledný mesiac tejto prvej časti doby viazanosti a pre jej nezaplatenie bude uplatnená rovnaká zmluvná pokuta, ako v prípade, keď spotrebiteľ nezaplatí poplatky za cenu služieb ani raz. Takáto zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou sankciou ktorá je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky a jej objektívnu spôsobilosť poškodiť spotrebiteľa nemôže dodatočne zhojiť to, že spotrebiteľ svoje zmluvné povinnosti poruší absolútne tak, že poplatky za služby nezaplatí ani raz, keďže rozhodujúce je zistenie, že takáto zmluvná podmienka je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Platnosť dojednania o zmluvnej pokute je potrebné posudzovať k momentu jeho uzavretia, preto nemôže mať naň vplyv neskoršie správanie zmluvných strán, pričom toto v čase uzavretia v takejto podobe bolo podľa súdu neprijateľné. Značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podčiarkuje aj to, že zmluvná pokuta tu bola zakotvená len pre prípad porušenia povinností žalovaným. Pre žalobcu v prípade, ak práve on poruší ustanovenia zmluvy, dodatku, alebo všeobecných obchodných podmienok, v dodatku žiadna zmluvná pokuta dohodnutá nebola.

Keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný povinnosť platiť cenu služieb porušil hneď v prvom mesiaci viazanosti, pričom nezaplatená cena služieb v jeho prípade dosiahla sumu 127,14 eur, ku ktorej zaplateniu bol zaviazaný až týmto rozsudkom, a mohlo by sa teda zdať, že jeho spotrebiteľská ochrana nie je vôbec namieste a že je neprimerané chrániť toho, kto takto, absolútnym spôsobom poruší zmluvné povinnosti, súd sa v rámci celkového hodnotenia dojednania o zmluvnej pokute z hľadiska jeho prijateľnosti samozrejme nevyhol ani týmto úvahám. Ani tak však v danom prípade súd nemal možnosť iného rozhodnutia, keďže ani tento nezodpovedný prístup žalovaného po uzavretí zmluvy nič nemení na neprijateľnosti dojednania o zmluvnej pokute a jeho objektívnej spôsobilosti poškodiť spotrebiteľa. Súd zastáva názor, už skôr vyslovený napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 9. 2011, sp. zn. 6Co/113/2010, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Súd v záujme vyššej kvality života nemôže rezignovať z pozície strážcu vyváženej ustanovení spotrebiteľských zmlúv a to ani pri nezodpovednom spotrebiteľovi. Existuje totiž nezanedbateľné nebezpečenstvo, že ak sa nevyľúčia zo života spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky, môžu na nich doplatiť aj spotrebiteľia konajúci dobromyseľne, keďže ide o formulárové zmluvy dojednávané vo viacerých prípadoch. (citované z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 9. 2011, sp. zn. 6Co/113/2010).

Je predsa absurdné, aby spotrebiteľ, ktorý povedzme 16 mesiacov dodržiava podmienky zmluvy a dodatku a nezaplatí až 17 mesačný poplatok mal znášať rovnakú zmluvnú pokutu ako ten, ktorý nezaplatí hneď prvý poplatok. Dodávateľ v predformulovanej dohode o zmluvnej pokute vôbec nerozlišuje medzi prípadom, kedy spotrebiteľ poruší zmluvnú povinnosť absolútne tak, že nezaplatí nič a medzi prípadom, keď spotrebiteľ svoju povinnosť poruší potom, čo jej prevažnú časť splnil. V oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Súd len pre úplnosť dodáva, že ak je úmyslom žalobcu takýmto dojednaním o zmluvnej pokute zabrániť

tomu, aby sa nestávalo, že povedzme účastníci zakúpia sa symbolickú cenu drahý telefón, pretelefonujú nemalé sumy a potom nezaplatia ani jednu faktúru a teda nesplatia tak žalobcovi ani časť zľavy a spôsobia mu škodu, tak tu súd pripomína, že ak by dojednanie o zmluvnej pokute bolo koncipované na princípe znižovania jej výšky povedzme každým mesiacom riadneho plnenia povinností počas doby viazanosti, voči takémuto dojednaniu by nebolo možné mať výhrady, pričom v prípade ako je tento, keď naozaj nebol zaplatený ani jeden mesačný poplatok by žalobca dostal v konečnom dôsledku plnú výšku zmluvnej pokuty, a teda jeho inak legitímny zámer by bol naplnený, avšak už na základe platného dojednania zmluvnej pokuty. Súd však ako už bolo uvedené musí platnosť dojednania o zmluvnej pokute posudzovať v každom jednom prípade k momentu jeho uzavretia, objektívne, táto platnosť sa nemôže odvíjať od toho, kedy ten - ktorý účastník následne poruší povinnosť a koľko poplatkov zaplatí, pričom takéto paušálne zakotvenie výšky zmluvnej pokuty vo fixnej výške počas až 18-tich mesiacov viazanosti bez ohľadu na to, koľko z týchto mesiacov a v akej výške účastník svoju povinnosť splní a cenu služieb uhradí je neprijateľné. Podstata výhrad súdu k dojednaniu o zmluvnej pokute v tu súdnej veci sa totiž týka práve podoby dojednania o zmluvnej pokute, ktoré počas veľmi dlhého obdobia, a to 18-tich mesiacov zakotvuje paušálnu, pevnú zmluvnú pokutu (nezohľadňujúcu faktor dĺžky zotrvania spotrebiteľa pri riadnom plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy). Aj predchádzajúca judikatúra, ktorej sa žalobca podľa svojich slov v žalobe snažil úpravou dojednania o zmluvnej pokute vyhovieť pritom predsa vytykala práve túto skutočnosť, t.j. paušálnosť, pevnosť zmluvnej pokuty nezohľadňujúcu faktor času, preto samotným „skrátением“ času pevnej, paušálnej zmluvnej pokuty, ktoré je navyše viac - menej symbolické, keďže sa týka až poslednej štvrtiny tejto doby nemôže byť vyhovené týmto výhradám. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti žalobcu napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/83/2012 zo dňa 4. 9. 2013, ktorý by mu mal byť známy, keďže aj v uvedenej veci bol žalobcom, v ktorého odôvodnení tento krajský súd uviedol, cit. „práve toto (nezakotvenie - v zmluvnom dojednaní, o ktoré tu ide - takého spôsobu určenia výšky zmluvnej pokuty, ktorý by bol schopný vyhodnocovať aj pomer dĺžky času „stráveného“ riadnym plnením si zmluvných povinností spotrebiteľom a dĺžky času, v ktorom to takto naopak nebolo) i v spojitosti s nutnosťou dodávateľa (veriteľa) sa v spotrebiteľských vzťahoch takpovediac „trafiť“ (aby dojednanie ešte šlo považovať za prijateľné a preto tiež za platné) potom aj v prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu musí mať za následok 1. záver o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky a 2. nemožnosť vyhovieť žalobe v časti opretej o takúto podmienku“.

O tom, že pri povinnosti spotrebiteľa platiť mesačne žalobcovi cenu služieb vždy aspoň v určenej minimálnej výške, bez ohľadu na to, v akom rozsahu a či vôbec dôjde k využitiu ním poskytovaných služieb je obdobie 18 mesiacov pevného zakotvenia zmluvnej pokuty neprimerané, svedčí podľa názoru súdu aj celkový trend a vývoj právnej úpravy o elektronických komunikáciách v oblasti dĺžky doby viazanosti účastníka. Revízia právnych predpisov regulačného rámca elektronických komunikácií Európskej únie vyústila v roku 2011 do prijatia nového zákona o elektronických komunikáciách (č. 351/2011 Z.z.) ktorý v § 44 ods. 4 výslovne upravil, že ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazal využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Ak zákonodarca ako maximálne prijateľné obdobie viazanosti, ktoré nariadil operátorom vždy alternatívne ponúkať k maximálnej 24 mesačnej dobe viazanosti spotrebiteľom, zakotvil obdobie najviac 12-tich mesiacov, tak aj tento trend a vývoj podľa názoru súdu indikuje, že paušálne zakotvenie výšky zmluvnej pokuty až po dobu 18 mesiacov nemôže obstáť, a mohlo by obstáť len v podstatne kratšom období.

Takto dojednaná zmluvná pokuta, upravená v obchodných podmienkach ktoré sú súčasťou Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretého so žalovaným je preto podľa názoru súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb je preto neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nemohlo vzniknúť právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť, preto nebolo možné priznať žalobcovi ani časť zmluvnej pokuty, keďže z ustanovenia zmluvy, ktoré je celé od začiatku neplatné žalobcovi nemohlo vzniknúť právo ani na časť zmluvnej pokuty. Neplatne dojednanú zmluvnú pokutu nemožno moderovať. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 249,- eur ako nedôvodnú zamietol. A nakoľko s plnením neexistujúceho záväzku sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, nedôvodný bol aj nárok na úrok z omeškania zo sumy 249,- eur predstavujúcej zmluvnú pokutu v časti ktorého bola preto žaloba taktiež zamietnutá.

Čo sa týka výroku o trovách konania, návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba žalobca, ktorý trovy konania aj vyčíslil (v žalobe). Žalovaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy konania neurobil.

Vzhľadom na výsledok konania a pomer úspechu účastníkov súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vo veci úspešnejšiemu žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ten návrh na ich náhradu nepodal.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo v časti vyhovené, v časti bola zamietnutá.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania (v tejto súvislosti vid' napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004).

Žalovaná istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 441,65 eur (z toho istina je 376,14 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania je 65,51 eur).

Prisúdená istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 141,47 eur (z toho 127,14 eur je istina a 14,33 eur úrok z omeškania) a neprisúdená (zamietnutá) istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 300,18 eur (z toho 249,- eur je istina a 51,18 eur úrok z omeškania).

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 32,03 % (t.j. v časti o zaplatenie istiny vo výške 127,14 eur s 5,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 127,14 eur od 27. 9. 2013 do zaplatenia) v ktorej bolo žalobe vyhovené, žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 67,97 % (t.j. v časti o zaplatenie sumy 249,- eur a úroku z omeškania zo sumy 249,- eur od 27. 9. 2013 do zaplatenia, ako aj v časti o zaplatenie o úroku z omeškania zo sumy 127,14 eur od 27. 9. 2013 do zaplatenia nad sadzbu 5,5 % ročne) v ktorej bola žaloba zamietnutá.

Vychádzajúc z uvedeného výsledku konania a pomeru úspechu účastníkov súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. rozhodol, že vo veci úspešnejšiemu žalovanému náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko ten návrh na ich náhradu nepodal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).